

det, fordi der paa Grund af Vægttolden hvilede saa stor Told paa den; Kendsgerningerne gaa ogsaa der den modsatte Vej. Jeg skal saaledes oplyse, at i Femaaret 1890—95 er der af Bomuldstøj'en forøget Indførsel af fra 44 til 53 pCt., paa Uldgarn af over 30 pCt., paa Pap og Pappapir, som der jo er talt saa meget om, af 105 pCt., paa Skrive- og Trykpapir, som der ligeledes er talt saa meget om, af 53 pCt., paa Fodtøj af 41 pCt. og paa Klædningsstykker af 32 pCt. Jeg synes ikke, man kan kalde det prohibitivt. Og hvad det angaar, at Tolden bliver udnyttet helt paa disse grovere Varer, som bruges af den arbejdende Befolkning, skal jeg gøre opmærksom paa, at Flertallet i Toldkommissionen udtrykkelig udtaler f. Eks. med Hensyn til Uldvarer, at efter alt, hvad der er Flertallet oplyst, er det deres bestemte Overbevisning, at Tolden aldeles ikke fordyrer disse simple og almindeligere Ting, og at det i alt Fald ikke vil hjælpe noget i Toldkommissionen at gaa til mindre Toldsatser, fordi der i alt Fald ikke kan være Tale om, at den Fordyrelse, som muligvis skulde finde Sted, blot tilnærmelsesvis vil komme op til det Beløb, som selve Mindretallet vil fastholde. En Nedsættelse paa simple Klædningsstykker fra 66 til 48 Øre pr. Pd., vil jo kun blive noget som 20 Øre for et Par almindelige Benklæder og 50 Øre for en Frakke, saa det er da ikke saa forskrækkelig stort, selv om det kom Forbrugerne til gode, hvad det selvfølgelig ikke gør altsammen. Det er i alt Fald i den Forbindelse værd at lægge Mærke til, at det fremgaar af de statistiske Oplysninger, man har, at selv den bedst stillede Del af den københavnske Haandværkerstand, der have den største og rigeligste Løn, bruge paa en ren Ubetydelighed nær forholdsvist ikke mere til Klæder, end man gør i Frihandelens Land England, og betydeligt mindre end i alle andre Lande, Frankrig, Belgien, Tyskland o. s. v. Jeg kan ikke se rettere, end at det er et Bevis paa, at Tolden ikke bliver udnyttet, og at de faa solide, gode Varer er en rimelig Pris. Jeg kan tilføje, at det ogsaa er statistisk godtgjort, at selv om ikke blot Tolden paa Klædningsstykker, Skotøj o. s. v. blev fuldt ud udnyttet, men ogsaa alle de andre beskyttende Toldsatser blev fuldt ud udnyttede, vilde det kun for de bedst stillede Haandværkere her i Staden blive 5—6 Kr. pr. Individ, og for Arbejderstanden paa Landet kun 3 Kr. pr. Individ, saa denne Sum er heller ikke saa forskrækkelig stor; men der er, som sagt, ikke

Tale om, at det bliver fuldt ud udnyttet, det er en ren Fiktion, det er slet ikke paa nogen Maade bevist, og naar det ærede Medlem talte om, at der foruden det, der gik i Statskassen, gik 12—13 Mill. Kr. i Fabrikanternes Lomme, er det efter min Mening en ren og skær Fantasi (*Madsen-Mygdal*: Meget mere!). Ja, 12—13 Mill. paa disse Omraader og 7—8 Millioner paa andre Omraader. Det ærede Medlem nævnte 20 Millioner, og jeg er glad ved, at han nævnte et bestemt Tal; thi saa er der Haab om, at vi foreløbig ville blive staaende ved det, og det er dog altid noget.

Der er et andet Punkt, som ogsaa stadig vender tilbage, og skal være et Bevis paa, at Tolden bliver udnyttet, det er Spørgsmaalet om Papirfabrikationen, hvor den ganske vist bliver udnyttet; men her er Forholdet det, at det er en Fabrikation, en Virksomhed, som har en ganske særlig vanskelig Stilling paa Grund af vore Nabo-staters Naturforhold. Den har haft særdeles meget at kæmpe imod og vil ogsaa i Fremtiden — i nogen Tid i alt Fald — have særlig store Bekostninger, inden den kommer i fuld Virksomhed. Derfor finder jeg det heller ikke ganske sagligt, at man bestandig kun holder sig til dette ene Eksempel og deri ser et Bevis for, hvor daarligt vi ere indrettede paa Industri her i Landet, og hvor upraktisk det hele er indrettet. Sagen er for denne Industris Vedkommende ganske simpelt denne, at nu er Flertallet gaaet til en betydelig Reduktion af Tolden, saaledes at Aktionærerne i Fremtiden ikke en Gang tilnærmelsesvis ville kunne tænke paa at faa de 6 pCt., som de nu faa; men Industrien vil dog maaske nok derved kunne holdes oppe. Men gaar man videre, som Mindretallet vil, og desuden vil have et Par Hundrede Tusinde Kroner til om Aaret, er der Sandsynlighed for, at den ikke vil kunne holdes oppe, men kun kan føre en hensygnende Tilværelse, og hvorfor skulde man dog prøve paa saadanne Eksperimenter over for en Vare, som vel er af stor Betydning for de velhavende og Redaktørerne, men hvorom vi alle vide, at den for Smaafolk ikke spiller nogen Rolle, og at de, der købe i Smaapartier, ikke faa fjerneste Gavn af denne Nedsættelse.

Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer ville ikke, at Arbejderspørgsmaalet maa sættes i Forbindelse med Nedsættelse af Toldbeskyttelse. Det forekommer mig dog, at der ikke er ret megen Mening i at anse det for at være til Gavn